

Zbiór Orzeczeń

Sprawa T-310/16

**Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd.
przeciwko
Komisji Europejskiej**

Wyrok Sądu (czwarta izba) z dnia 20 marca 2019 r.

Dumping – Przywóz płytek ceramicznych pochodzących z Chin – Artykuł 11 ust. 4 i 5 oraz art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 [obecnie art. 11 ust. 4 i 5 oraz art. 17 rozporządzenia (UE) 2016/1036] – Odmowa przyznania statusu nowego producenta eksportującego w rozumieniu art. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 917/2011 – Kontrola wyrwykowa – Indywidualne badanie – Poufność

1. *Wspólna polityka handlowa – Ochrona przed praktykami dumpingowymi – Procedura przeglądu – Zastosowanie kontroli wyrwykowej w pierwotnym dochodzeniu – Przyjęcie, na podstawie dochodzenia, decyzji w sprawie oddalenia wniosku o traktowanie jako nowego producenta eksportującego – Obowiązek podania do wiadomości publicznej informacji dotyczących dochodzenia – Brak*
(Porozumienie o stosowaniu artykułu VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu z 1994 r., „porozumienie antydumpingowe z 1994 r.”, art. 9.5; rozporządzenia Rady: nr 1225/2009, zmienione rozporządzeniem nr 37/2014, art. 5 ust. 10, 11, art. 6 ust. 7, art. 9 ust. 6, art. 11 ust. 2, 4, 5; nr 917/2011, art. 3)

(zob. pkt 57–60)

2. *Wspólna polityka handlowa – Ochrona przed praktykami dumpingowymi – Procedura przeglądu – Zastosowanie kontroli wyrwykowej w pierwotnym dochodzeniu – Możliwość zażądania przez nowego producenta eksportującego indywidualnej stawki cła antydumpingowego – Brak – Niezgodność z porozumieniami Światowej Organizacji Handlu – Brak*
(Porozumienie o stosowaniu artykułu VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu z 1994 r., „porozumienie antydumpingowe z 1994 r.”, art. 9.5; rozporządzenie Rady nr 1225/2009, zmienione rozporządzeniem nr 37/2014, art. 9 ust. 6, art. 11 ust. 4 akapity od pierwszego do czwartego)

(zob. pkt 65)

3. *Wspólna polityka handlowa – Ochrona przed praktykami dumpingowymi – Procedura przeglądu – Zastosowanie kontroli wyrwykowej w pierwotnym dochodzeniu – Możliwość zażądania przez nowego producenta eksportującego rozszerzenia stawki cła*

antydumpingowego, stosowanej wobec producentów eksportujących, którzy współpracowali w pierwotnym dochodzeniu, lecz nie zostali uwzględnieni w próbie – Warunki – Obowiązek powiadomienia innych zainteresowanych stron – Brak
(rozporządzenie Rady nr 1225/2009, zmienione rozporządzeniem nr 37/2014, art. 11 ust. 4, rozporządzenie nr 917/2011, art. 3)

(zob. pkt 66)

4. *Wspólna polityka handlowa – Ochrona przed praktykami dumpingowymi – Postępowanie antydumpingowe – Wpływ braków prawnych mających miejsce w toku postępowania na zgodność z prawem rozporządzenia w sprawie nałożenia cła antydumpingowego – Warunki*
(rozporządzenie Rady nr 1225/2009, zmienione rozporządzeniem nr 37/2014, art. 5 ust. 10, 11, art. 6 ust. 7)

(zob. pkt 67)

5. *Wspólna polityka handlowa – Ochrona przed praktykami dumpingowymi – Uprawnienia dyskrecyjne instytucji – Kontrola sądowa – Granice*
(rozporządzenie Rady nr 1225/2009, zmienione rozporządzeniem nr 37/2014)

(zob. pkt 103)

6. *Wspólna polityka handlowa – Decyzja Komisji – Ocena zgodności z prawem w oparciu o informacje dostępne w momencie wydania decyzji*
(rozporządzenie Rady nr 1225/2009, zmienione rozporządzeniem nr 37/2014)

(zob. pkt 129)

7. *Wspólna polityka handlowa – Ochrona przed praktykami dumpingowymi – Postępowanie antydumpingowe – Prawo do obrony – Prawo do bycia wysłuchanym – Zakres*
(rozporządzenie Rady nr 1225/2009, zmienione rozporządzeniem nr 37/2014)

(zob. pkt 147, 148, 207)

8. *Wspólna polityka handlowa – Ochrona przed praktykami dumpingowymi – Procedura przeglądu – Zastosowanie kontroli wrywkowej w pierwotnym dochodzeniu – Przyznanie statusu nowego producenta eksportującego – Warunki – Ciężar dowodu*
(rozporządzenia Rady: nr 1225/2009, zmienione rozporządzeniem nr 37/2014, art. 11 ust. 4; nr 917/2011, art. 3)

(zob. pkt 188–191)

9. *Akty instytucji – Uzasadnienie – Obowiązek – Zakres – Rozporządzenie nakładające cła antydumpingowe (art. 296 TFUE)*

(zob. pkt 210)

Streszczenie

W wyroku wydanym w dniu 20 marca 2019 r., Foshan Lihua Ceramic/Komisja (T-310/16), Sąd oddalił skargę spółki Foshan Lihua Ceramic, będącej chińskim producentem eksportującym (zwanej dalej „skarżącą”), o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji w sprawie oddalenia jej wniosku o traktowanie jako nowego producenta eksportującego w odniesieniu do ostatecznych środków antydumpingowych nałożonych na przywóz płytek ceramicznych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 917/2011¹ (zwanym dalej „rozporządzeniem ostatecznym”). Na skarżącą, która nie uczestniczyła w postępowaniu administracyjnym, które doprowadziło do przyjęcia rzeczzonego rozporządzenia, nałożono stawki cła antydumpingowego ustalone przy użyciu najwyższego marginesu dumpingu ustalonego dla reprezentatywnego rodzaju produktu w odniesieniu do producenta eksportującego, który uczestniczył w owym postępowaniu. Komisja oddaliła wniosek o przyznanie statusu nowego producenta eksportującego na tej podstawie, że skarżąca nie wykazała, iż spełniała warunki przyznania takiego statusu.

Sąd zauważył przede wszystkim, że art. 11 ust. 5 rozporządzenia nr 1225/2009² (zwanego dalej „rozporządzeniem podstawowym”), który stanowi transpozycję odpowiednich przepisów rozporządzenia podstawowego dotyczących procedur i przebiegu dochodzenia – w tym jego art. 5 ust. 10 i 11 oraz art. 6 ust. 7 – jedynie w odniesieniu do procedur przeglądu przewidzianych w art. 11 ust. 2–4 tego rozporządzenia, nie ma zastosowania w ramach dochodzenia prowadzonego na podstawie art. 3 rozporządzenia ostatecznego.

W odniesieniu do podnoszonego naruszenia art. 9.5 porozumienia o stosowaniu art. VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu z 1994 r. (GATT) (zwanego dalej „porozumieniem antydumpingowym”)³ Sąd stwierdził, że o ile brzmienie art. 11 ust. 4 akapity od pierwszego do trzeciego rozporządzenia podstawowego jest, z wyjątkiem trzeciego warunku, związanego z istnieniem wywozu po okresie objętym pierwotnym dochodzeniem, analogiczne do brzmienia art. 9.5 porozumienia antydumpingowego, o tyle art. 11 ust. 4 tego rozporządzenia zawiera jeszcze akapit czwarty, zgodnie z którym artykuł ten nie ma zastosowania, w przypadku gdy instytucje zastosowały kontrolę wyrwykową w pierwotnym dochodzeniu. Wyjątek ten ma na celu uniknięcie stawiania nowych producentów eksportujących w sytuacji korzystniejszej niż sytuacja producentów eksportujących, którzy współpracowali w pierwotnym dochodzeniu, ale nie zostali objęci próbą. Kwestia ta nie została uwzględniona w porozumieniu antydumpingowym. W związku z tym art. 11 ust. 4 akapit czwarty rozporządzenia podstawowego stanowi wyraz woli prawodawcy Unii do przyjęcia, w odniesieniu do warunków wszczęcia przeglądu statusu nowych producentów eksportujących, podejścia właściwego porządkowi prawnemu Unii, a zatem

¹ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 917/2011 z dnia 12 września 2011 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz płytek ceramicznych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. 2011, L 238, s. 1).

² Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 2009, L 343, s. 51), ostatnio zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 37/2014 z dnia 15 stycznia 2014 r. zmieniającym niektóre rozporządzenia dotyczące wspólnej polityki handlowej w odniesieniu do procedur przyjmowania niektórych środków (Dz.U. 2014, L 18, s. 1).

³ Porozumienie w sprawie stosowania art. VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu z 1994 r. (GATT) (Dz.U. 1994, L 336, s. 103), zawartego w załączniku 1A do Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu (WTO) (Dz.U. 1994, L 336, s. 3).

wspomnianego przepisu nie można uznać za środek przeznaczony do zapewnienia w porządku prawnym Unii wykonania szczególnego obowiązku przyjętego w ramach Światowej Organizacji Handlu. Z powyższego wynika, że art. 9.5 porozumienia antydumpingowego nie jest bezpośrednio skuteczny w porządku prawnym Unii.

Następnie Sąd orzekł, iż z uwagi na to, że cele dochodzenia prowadzonego na podstawie art. 3 rozporządzenia ostatecznego są bardziej ograniczone niż cele dochodzenia prowadzonego na podstawie art. 11 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, jest uzasadnione, aby mniejsza liczba osób była informowana o wszczęciu dochodzenia na podstawie art. 3 rozporządzenia ostatecznego. W istocie, podczas gdy dochodzenie prowadzone na podstawie art. 11 ust. 4 rozporządzenia podstawowego ma na celu określenie nie tylko, czy dany przedsiębiorca jest nowym producentem eksportującym, ale także, w razie odpowiedzi twierdzącej na pierwsze pytanie, jego indywidualny margines dumpingu, dochodzenie prowadzone na podstawie art. 3 rozporządzenia ostatecznego ma wyłącznie na celu sprawdzenie, czy dany przedsiębiorca jest nowym producentem eksportującym. W trakcie tego dochodzenia musi on wykazać, że nie eksportował towarów określonych w art. 1 ust. 1 rozporządzenia ostatecznego pochodzących z Chin w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem, że nie jest powiązany z żadnym eksporterem lub producentem podlegającym środkom nałożonym niniejszym rozporządzeniem oraz że faktycznie dokonał wywozu towarów objętych postępowaniem lub stał się stroną nieodwołalnego zobowiązania umownego do wywozu znacznej ilości do Unii po okresie objętym pierwotnym dochodzeniem. Ponieważ warunki te są związane z indywidualną sytuacją danego przedsiębiorcy, to właśnie z całą pewnością on, a nie jakakolwiek osoba trzecia jest najważniejszą osobą, która może dostarczyć niezbędnych informacji.

Wreszcie, jeśli chodzi o ciężar i zakres dowodu, Sąd wyjaśnił, że wywiązanie się z obowiązku w zakresie ciężaru dowodu przez osobę ubiegającą się o przyznanie statusu nowego producenta eksportującego zarówno na podstawie art. 3 rozporządzenia ostatecznego, jak i zgodnie z art. 11 ust. 4 rozporządzenia podstawowego nie ma w sobie nic niemożliwego do zrealizowania. Dostarczenie kompletnych, spójnych i wiarygodnych informacji i dowodów, w szczególności w odniesieniu do całości sprzedaży eksportowej skarżącej i struktury jej grupy, pozwoliłoby Komisji wykluczyć, gdyby miało to rzeczywiście miejsce, że produkt objęty postępowaniem był przedmiotem wywozu do Unii w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem, a nawet stwierdzić, iż skarżąca nie była powiązana z żadnym producentem eksportującym, który podlegał odnośnym cłom antydumpingowym.

W tym zakresie nie jest zadaniem Komisji ani wykazanie istnienia wywozu do Unii produktu objętego postępowaniem przez skarżącą lub powiązań z odnośnymi przedsiębiorstwami podlegającymi cłom antydumpingowym, ani dostarczenie dowodów w tym względzie. Aby móc oddalić wnioski o przyznanie takiego statusu, wystarczy w istocie, by dowody dostarczone przez dany podmiot gospodarczy były niewystarczające do poparcia jego twierdzeń. Natomiast rolą Komisji w ramach przeprowadzania dochodzeń w przedmiocie przyznania statusu nowego producenta eksportującego jest zweryfikowanie za pomocą wszelkich dostępnych jej środków twierdzenia takiego podmiotu i przedstawionych przez niego dowodów.